

GVU med merit for AMU-uddannelser og fælles specialefag i erhvervsuddannelserne.

Voksen- og efteruddannelsesreformens målsætning om i videst muligt omfang at kunne bygge videre på allerede erhvervede kompetencer uanset hvilket skolesystem, disse måtte være erhvervet i, er konkret udmøntet dels i den eksisterende mulighed for at få merit for relevante AMU-uddannelser til erhvervsuddannelser, herunder voksenerhvervsuddannelser, dels i GVU-forløbene, hvor der gives merit for relevante arbejdsmarkedsuddannelser.

Med erhvervsuddannelsesreformen fra 1999 blev det besluttet, at specialefagsundervisningen skal organiseres sådan, at eleven og praktikkens virksomhed inden for de rammer, der er bestemt i uddannelsesbekendtgørelsen, vælger kurser/moduler, der er fælles for erhvervsuddannelserne og voksen- og efteruddannelserne, herunder arbejdsmarkedsuddannelserne.

Meritgodkendelsen af konkrete arbejdsmarkedsuddannelser får konsekvenser for finansieringen af uddannelserne. I Lov om Arbejdsmarkedsuddannelser og Lov om Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering og om efteruddannelsesudvalg fastlægges, at udgifter til AMU-uddannelser, som giver formel kompetence – hvorved menes merit til en erhvervsuddannelse – dækkes fuldt ud (ramme 1), og udgifter til AMU-uddannelser, der giver anerkendt kompetence, dækkes helt eller delvist, dvs. evt. med arbejdsgiverbetaling (ramme 2).

Den endelige meritgennemgang har afventet færdiggørelsen af bekendtgørelserne for de nye tekniske erhvervsuddannelser samt revision af bekendtgørelser vedrørende de merkantile erhvervsuddannelser. Arbejdet forventes afsluttet medio 2001. Der vil herefter løbende i forbindelse med godkendelse af nye AMU-uddannelser og ændringer af eksisterende uddannelser skulle tages stilling til merit og til indplacering i ramme 1 eller 2.

Der er således skabt tættere samarbejdsrelationer mellem skolesystemerne. For det første fordi systemerne sammen skal gennemgå uddannelserne, så de faglige udvalg kan tildele merit, hvor det er relevant. For det andet fordi uddannelseselementer fra systemerne skal spille sammen i konkrete uddannelsesforløb, hvor der løbende skal koordineres om kompetenceafklaring i forhold til GVU'en, vejledning om relevante uddannelseselementer på tværs af skolesystemerne og den praktiske afvikling af uddannelserne.

Skolesamarbejde

I forlængelse af ovenstående er det naturligt, at samarbejdet mellem AMU-centre og erhvervsskoler fortsat prioriteres højt med henblik på at fremme intensive og forpligtende samarbejdsformer. I de senere år er samarbejdsfladerne da også blevet udbygget.

I de lokale skolesamarbejder samarbejdes der med henblik på at fremme tværgående initiativer mellem erhvervsskoler, AMU-centre og evt. AF i forbindelse med konkrete uddannelsesbehov, der samarbejdes omkring udnyttelsen af bygninger, lærere og udstyr inden for særlige brancheområder, og der samarbejdes omkring gennemførelse af erhvervsuddannelser og arbejdsmarkedsuddannelser på AMU-centre og erhvervsskoler. Udbudsstyringen, som er omtalt ovenfor, forstærker behovet for samarbejde skolerne imellem, for at der lokalt og regionalt kan etableres de fornødne uddannelsesstilbud.

Den igangværende tilpasning af AMU-centerstrukturen vil fortsat gøre det muligt og nødvendigt at styrke skolesamarbejdet og indgå mere forpligtende skolesamarbejder. Drøftelserne om den fremtidige centerstruktur fører til en række institutionsammenlægninger AMU-centrene imellem, som efterlader færre men mere bæredygtige centre, der er bedre rustet til at løse fremtidens opgaver både økonomisk, ledelses- og uddannelsesmæssigt.

På erhvervsskoleområdet er der ligeledes sket et antal skolesammenlægninger, som har ført til stærkere og mere bæredygtige lokalt forankrede institutioner.

Samordning mellem faglige udvalg og efteruddannelsesudvalg

Med et tæt samspil mellem arbejdsmarkedsuddannelserne og erhvervsuddannelserne inden for både ungdoms- og voksen- og efteruddannelserne og med et tættere skolesamarbejde er det nødvendigt, at de faglige udvalg vedrørende erhvervsuddannelserne og efteruddannelsesudvalgene for arbejdsmarkedsuddannelserne samordnes.

Det er der skabt bedre mulighed for med Lov om bestyrelse for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering og om efteruddannelsesudvalg, som fastlægger en sammenlægning af de eksisterende 50 efteruddannelsesudvalg.

Med etableringen af 12 efteruddannelsesudvalg er grundlaget for et større samspil med de faglige udvalg lagt. De nye efteruddannelsesudvalg repræsenterer bredere målgrupper og har